

ΜΙΑ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

200 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΕΛΛΑΔΑ—2021

ΚΥΡΙΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΔΡΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο))Ι

ΕΚΟΜΕ Α.Ε.

Εθνικό Κέντρο
Οπτικοακουστικών Μέσων
και Επικοινωνίας

ΧΩΡΑ, ΣΕ ΒΛΕΠΩ

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
31 ΜΑΡΤΙΟΥ - 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

ΧΟΡΗΓΟΙ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΩΡΑ, ΣΕ ΒΛΕΠΩ

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

Μία δράση της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου,
υπό την αιγίδα της Επιτροπής Ελλάδα 2021,
με τη χορηγία του Εθνικού Κέντρου Οπτικοακουστικών Μέσων (κύριος χορηγός),
του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου,
του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου
και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
και με την υποστήριξη της Ταινιοθήκης της Ελλάδος και της Finos Film.

ΧΩΡΑ, ΣΕ ΒΛΕΠΩ: ένα πρόγραμμα διάσωσης, αποκατάστασης και προβολής ταινιών από την πλούσια κληρονομιά του ελληνικού κινηματογράφου του 20ού αιώνα, στο πλαίσιο της επετείου των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση.

Ένα φεστιβάλ με δωρεάν προβολές, με 21 στάσεις και στις πέντε ηπείρους, με αποκατεστημένους σε εικόνα και ήχο τίτλους από την ελληνική κινηματογραφική παραγωγή του 20ου αιώνα: 40 συνολικά ταινίες μεγάλου, μεσαίου και μικρού μήκους, μυθοπλασίας, ντοκιμαντέρ και υβριδικές, άλλες κλασικές, άλλες σπάνιες, όλες μοναδικές στο είδος τους, εκ των οποίων οι 26 αποκαθίστανται με νέες ψηφιακές κόπιες με την επιμέλεια της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου.

Όλα τα Φεστιβάλ θα πραγματοποιηθούν με φυσική παρουσία – εφόσον επιτρέπεται από τις υγειονομικές συνθήκες κάθε χώρας – και η διαδικασία ψηφιοποίησης και αποκατάστασης κλασικών τίτλων της ελληνικής κινηματογραφίας δημιουργεί μια παρακαταθήκη για το μέλλον με νέα αρχεία, προσβάσιμα στις επόμενες γενιές επαγγελματιών του σινεμά και κινηματογραφοφίλων, με υπότιτλους στα αγγλικά και στα ελληνικά για κωφούς και βαρήκοους.

Τη δράση συνοδεύει η δημιουργία ειδικής δίγλωσσης έκδοσης (ελληνικά-αγγλικά) από τις εκδόσεις Νεφέλη, στην οποία οι ταινίες και η εποχή τους θα συνομιλούν με θεωρητικούς και κινηματογραφιστές, μέσα από κείμενα και άλλα σχεδιάσματα.

Τέλος, στο πλαίσιο της δράσης ΧΩΡΑ, ΣΕ ΒΛΕΠΩ, δημιουργείται και εκπαιδευτική βαλίτσα, που πρόκειται να κατατεθεί σε επιλεγμένα πανεπιστημιακά ιδρύματα και βιβλιοθήκες ανά τον κόσμο.

Ραντεβού στις αίθουσες λοιπόν για να ανακαλύψουμε και ξαναανακαλύψουμε σκιές, λάμπεις, χρώματα και ήχους - μια Χώρα, όπως τη φώτισε, την αφηγήθηκε και την επαναπροδιόρισε το μοναδικό βλέμμα των Ελλήνων κινηματογραφιστών. Συναντιόμαστε ξανά στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος, από τις 31 Μαρτίου έως τις 4 Απριλίου 2022, για μία σειρά μοναδικών προβολών.

ΠΕΜΠΤΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ	20:00 22:20	Το Μπλόκο του Άδωνι Κύρου (1965) 82´ Κιέριον του Δήμου Θέου (1968) 86´
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	20:00 22:00	Ο Μικρός Δραπέτης του Σταύρου Τσιώλη (1968) 87´ Το Δέντρο που Πληγώναμε του Δήμου Αβδελιώδη (1986) 65´
ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	18:00 21:30	Μανταλένα του Ντίνου Δημόπουλου (1960) 88´ Κορίτσια για Φίλημα του Γιάννη Δαλιανίδη (1965) 105´
ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	19:00 21:30	Η Ακρόπολις των Αθηνών του Ροβήρου Μανθούλη (1960) 28´ Θηραϊκός Όρθρος των Κώστα Σφήκα και Σταύρου Τορνέ (1968) 22´ Οικόπεδο του Θόδωρου Μαραγκού (1971) 13´ Στα Τουρκοβούνια του Θόδωρου Μαραγκού (1971) 23´ Αθήναι Του Εύας Στεφανή (1995) 40´ Γράμματα από την Αμερική του Λάκη Παπαστάθη (1972) 19´ Τελευταίος Σταθμός, Κρόϊτςμπεργκ του Γιώργου Καρυπίδη (1975) 22´ Το Άλλο Γράμμα του Λάμπρου Λιαρόπουλου (1976) 72´
ΔΕΥΤΕΡΑ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	19:00 21:30	Φούρνοι, μια Γυναικεία Κοινωνία των Αλίντα Δημητρίου και Νίκου Κανάκη (1982) 48´ Rom του Μενέλαου Καραμαγγιώλη (1989) 76´ ...Λιποτάκτης των Γιώργου Κόρρα και Χρήστου Βούπουρα (1988) 122´

Είσοδος ελεύθερη με δελτία εισόδου.

Θα διατίθενται δωρεάν την ημέρα κάθε προβολής,

30' πριν την έναρξη κάθε ταινίας, στα ταμεία της Ταινιοθήκης.

Για την είσοδο του κοινού στην Ταινιοθήκη απαιτείται η επίδειξη έγκυρου πιστοποιητικού εμβολιασμού ή πιστοποιητικού νόσησης. Η είσοδος γίνεται με τη χρήση μάσκας τόσο κατά την προσέλευση όσο και κατά την διάρκεια των προβολών και σύμφωνα με τις οδηγίες του ΕΟΔΥ.

ΤΟ ΜΠΛΟΚΟ

του Άδωνι Κύρου

1965
82'

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΔΑΝΑΛΗΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: GRIFT FILMS

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ: ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΖΑΚΟΣ, ΜΑΝΟΣ ΚΑΤΡΑΚΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΛΑΔΙΚΟΥ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΕΡΤΗΣ, ΞΕΝΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ, 6ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1965. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ 1965.

Μια νύχτα του καλοκαιριού του 1944 στην Κοκκινιά, ο μαυραγορίτης Κοσμάς διασκεδάζει με τους φίλους του πριν τον συλλάβει μια Γερμανική περίπολος. Οι Γερμανοί τον πιέζουν να καταδώσει τους αντιστασιακούς, αλλιώς θα τον εκτελέσουν. Την επόμενη μέρα, ο Κοσμάς, φορώντας μαύρη κουκούλα, υποδεικνύει με το δάχτυλο τους αγωνιστές που έχουν συγκεντρωθεί δια της βίας στην κεντρική πλατεία της συνοικίας. Το φιλμ του υπερρεαλιστή θεωρητικού του κινηματογράφου και συγγραφέα Άδωνι Κύρου αναδημιουργεί τις συνταρακτικές συνθήκες του μπλόκου της Κοκκινιάς, όταν κατά την ύστερη περίοδο της γερμανικής κατοχής, οι πολυπληθείς γειτονιές της Αθήνας αντιστέκονταν με κάθε τρόπο.

Ξεκινώντας από ένα ιστορικό γεγονός που σημάδεψε τη λαϊκή ιστορία του τόπου, η ταινία «προσπαθεί να αποτελέσει μια σύνθεση της κατοχικής Ελλάδας πέρα από τις επιμέρους πολιτικές διαφοροποιήσεις», σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του σκηνοθέτη, ή αλλιώς δείχνει την «αντικειμενική αδυναμία του σύγχρονου ανθρώπου να μένει αμέτοχος στα μεγάλα γεγονότα», όπως εκείνα που είχαν ξεσπάσει τον Ιούλιο της ίδιας χρονιάς. Με οδηγό την αλήθεια και σύμμαχο το ντοκουμέντο, ο Κύρου, που ως αυτεξόριστος στο Παρίσι εκείνη την εποχή συνομιλούσε δημιουργικά με καλλιτέχνες όπως ο Μπουνιουέλ ή ο Μπρετόν, πραγματοποιεί μια από τις πρώτες ουσιαστικές απόπειρες απεικόνισης της Ελληνικής αντίστασης κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, σε ένα μπρεχτικών καταβολών δημιούργημα. Εύκολα κανείς κατανοεί γιατί το έργο δημιούργησε τόσο έντονες αντιδράσεις κατά την πρεμιέρα του στην Εβδομάδα Κριτικής των Καννών, παρότι παραμένει μέχρι σήμερα ένα αληθινό κινηματογραφικό κειμήλιο της «χαμένης άνοιξης» της δεκαετίας του '60.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα μερικώς αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΚΙΕΡΙΟΝ

του Δήμου Θέου

1974
90'

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΛΙΟΣ, ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ | ΣΕΝΑΡΙΟ: ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΗΚΑΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΕΡΝΤΑΡΗΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ | ΗΧΟΣ: ΤΑΣΟΣ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΣ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ: ΑΝΕΣΤΗΣ ΒΛΑΧΟΣ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΤΖΟΥΡΑΚΗΣ, ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΦΙΛΟΥ, ΔΗΜΟΣ ΣΤΑΡΕΝΙΟΣ, ΕΛΛΗ ΞΑΝΘΑΚΗ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΗΚΑΣ, ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΝΕΤΙΑΣ 1968. Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ, ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΡΩΤΟΕΜΦΑΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ, ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΗΘΟΠΟΙΟ ΑΝΕΣΤΗ ΒΛΑΧΟ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1974.

Ένας Έλληνας δημοσιογράφος κατηγορείται για τη δολοφονία ενός Αμερικανού συναδέλφου του, ο οποίος έχει βρεθεί στην Ελλάδα για ένα ρεπορτάζ σχετικό με τη διασύνδεση πολιτικής και εταιρειών πετρελαίου. Οι αρχές συλλαμβάνουν και έναν συνάδελφό του εβραϊκής καταγωγής ο οποίος εν τέλει δολοφονείται, όπως και μία κοπέλα, που είναι βασική μάρτυρας. Ο δημοσιογράφος αφήνεται προσωρινά ελεύθερος και ξεκινά τη δική του έρευνα πάνω στην υπόθεση, σταδιακά αντιλαμβανόμενος πως οι αρχές επιδιώκουν τη συγκάλυψη της αλήθειας και την παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Προσπαθεί να πείσει τη βασική μάρτυρα να καταθέσει, όμως αυτή θα βρεθεί δολοφονημένη καθώς ο κλοιός σφίγγει ασφυκτικά γύρω από τον ίδιο - και από την αλήθεια.

Ταινία εμπνευσμένη από τη γνωστή Υπόθεση Πολκ, όταν ο αμερικανός δημοσιογράφος Τζορτζ Πολκ είχε έρθει στην Ελλάδα για να πάρει συνέντευξη από τον Μάρκο Βαφειάδη και βρέθηκε δολοφονημένος. Το «Κιέριον», η μυθοπλαστική μεγάλου μήκους στροφή του Δήμου Θέου μετά τις «100 Ώρες του Μάν», και σημαντικό κεφάλαιο στην γένεση του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου, αποτελεί ταυτόχρονα σημαία για το είδος μιας βαθύτατα, άφοβα πολιτικής τέχνης που εκπροσωπούσε καθ' όλη του την καριέρα ο σκηνοθέτης. Βραβευμένο στη Βενετία χρόνια πριν προβληθεί ολόκληρο στην Ελλάδα, το φιλμ αποτύπωσε στη μεγάλη οθόνη κοινωνικές συνθήκες που κανείς ως τότε δεν είχε τολμήσει να συλλάβει σε κινηματογραφική εικόνα, από την παραβατική, αυταρχική βιαιότητα της αστυνομίας μέχρι την γιγάντωση του φοιτητικού κινήματος. Εκμεταλλεζόμενος τη φόρμα του νουάρ και τη βοήθεια πλήθους διάσημων κινηματογραφιστών και φίλων της εποχής, ο Θέος παρουσιάζει μια Αθήνα υπνωτιστική και μαγεμένη, χωρίς όμως να εξωραϊζει ή να αποκλίνει ποτέ από τον διαχρονικό του στόχο: την αποκάλυψη μιας αλήθειας.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

του Σταύρου Τσιώλη

1969

87'

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΙΩΛΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΜΑΡΚΟΣ ΔΕΦΙΛΙΠΠΟΥ | ΜΟΝΤΑΖ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΠΝΙΣΗΣ | ΣΚΗΝΙΚΑ: ΜΑΡΚΟΣ ΖΕΡΒΑΣ | ΜΑΚΙΓΙΑΖ: ΝΙΚΟΣ ΞΕΠΑΠΑΔΑΚΟΣ | ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΟΠΗ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: FINOS FILM

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ: ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ, ΝΑΝΣΥ ΜΑΝΔΡΟΥ, ΤΑΣΟΥΛΗΣ ΔΑΡΔΑΜΑΝΗΣ, ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΖΗΣ, ΜΑΡΙΒΑΝΑ ΜΠΛΑΝΟΥ, ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΕΡΕΤΑΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΙΝΑ ΜΑΟΥΕΡ, ΜΑΡΙΑ ΦΩΚΑ, ΘΕΑΝΩ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΔΗΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΙΖΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ, ΝΑΣΟΣ ΚΕΔΡΑΚΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΥΠΑΣ, ΝΙΚΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΥΛΗΣ, ΤΑΚΗΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ, ΕΦΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ, ΝΤΟΥΟ ΜΠΑΛΛΑΣ

Ένα μικρό αγόρι το σκάει από το αναμορφωτήριο στο οποίο είχε περάσει τα τελευταία χρόνια και κρύβεται στο σπίτι μιας κοπέλας. Ανάμεσά τους θα αναπτυχθεί μια πολύ δυνατή φιλία, όταν όμως θα περάσει τυχαία από την περιοχή ο περιοδεύων θίασος των γονιών του μικρού, εκείνοι θα τον βρουν και θα τον πάρουν μαζί τους. Με τραγούδια του Γιάννη Πουλόπουλου να εντείνουν την ψυχωμένα μελοδραματική αίσθηση, ο Σταύρος Τσιώλης σκηνοθετεί το κινηματογραφικό του ντεμπούτο ύστερα από δεκάδες ταινίες ως βοηθός στον Φίνο. Στην τρυφερή σχέση δύο παιδιών ο Τσιώλης εντοπίζει κάτι το σχεδόν πρωτογενές, μια ματιά αγνή, που με παιδική αφέλεια και ανοιχτή καρδιά αφουγκράζεται έναν κόσμο που ίσως δεν βγάζει νόημα. Ο ίδιος ο Τσιώλης έλεγε πως για να του δώσει ο Φίνος την ταινία, του ζήτησε ένα δοκιμαστικό, κι εκείνος γύρισε τη σκηνή που τα παιδιά παντρεύουν τις κούκλες, μια συναισθηματική μικρογραφία όλης της κοσμοθεωρίας του φιλμ. Ο Φίνος γοπεύτηκε από την παιδικότητα και την αγνότητα και πείστηκε να δώσει στον Τσιώλη το πράσινο φως. Έτσι ξεκίνησε μια από τις καθοριστικές σκηνοθετικές καριέρες του σύγχρονου ελληνικού σινεμά, με μια ιδιομορφία στην εξέλιξή της: Ύστερα από μόλις δύο χρόνια, κι αφού πειραματίστηκε με είδη και επιρροές, ο Τσιώλης εγκατέλειψε το σινεμά, ταξίδεψε στην Ελλάδα, και επέστρεψε το 1985 με το «Μια Τόσο Μακρινή Απουσία» εκκινώντας μια περίοδο κλασικών λαϊκών κωμωδιών που έφτασαν να θεωρούνται λίγο ως πολύ, κοινά συλλογικά αποκτήματα των μετέπειτα γενεών θεατών. Με τον τρόπο τους, κι αυτές δεν ήταν παρά λαϊκά παραμύθια όπως ακριβώς και το μαγικό ρεαλιστικό μελόδραμα του «Μικρού Δραπέτη». Όλα, προσωπικές αναγνώσεις της πραγματικότητας μέσα από μια συλλογικά τεταμένη κινηματογραφική ματιά. Ίσως κάποιες φορές, πολύ απλά, είναι ζωτικής σημασίας το να δραπέτεύσεις.

Η ταινία θα προβληθεί σε ψηφιακή κópια (DCP) με αγγλικούς υπότιτλους. Η προβολή της ταινίας γίνεται με την υποστήριξη της Finos Film.

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΠΛΗΓΩΝΑΜΕ

του Δήμου Αβδελιώδη

1986
65'

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: ΔΗΜΟΣ ΑΒΔΕΛΙΩΔΗΣ | ΣΕΝΑΡΙΟ: ΔΗΜΟΣ ΑΒΔΕΛΙΩΔΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΟΥΤΣΑΦΤΗΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΚΩΣΤΑΣ ΦΟΥΝΤΑΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ | ΣΚΗΝΙΚΑ: ΜΑΡΙΑ ΑΒΔΕΛΙΩΔΗ | ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΖΥΓΛΑΚΗ | ΗΧΟΣ: ΝΤΙΝΟΣ ΚΙΤΤΟΥ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΒΔΕΛΙΩΔΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΜΕΙΩΤΕΡΗΣ, ΜΑΡΙΝΑ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑ, ΔΗΜΟΣ ΑΒΔΕΛΙΩΔΗΣ, ΤΑΚΗΣ ΑΓΟΡΗΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΥΡΙΑΚΩΔΗ, ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΜΙΣΑΗΛΙΔΟΥ, ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΚΡΙΑΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΒΡΑΒΕΙΟ C.I.F.E.J., ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ 1987. ΕΙΔΙΚΗ ΜΝΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1987. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΝΝΩΝ 1987. ΧΡΥΣΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΤΑΙΝΙΑ ΚΑΙ ΑΣΗΜΕΝΙΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΥ ΔΕΛΧΙ 1987.

Είναι καλοκαίρι σε ένα χωριό στην Χίο γύρω στο 1960. Λίγες μέρες πριν τα σχολεία κλείσουν για τις καλοκαιρινές διακοπές, η φίλια δύο αγοριών χαλάει άθελά τους, λόγω ενός άτυχου περιστατικού. Τα αγόρια συναντιούνται όμως ξανά στα μέσα του καλοκαιριού και περνούν μαζί με τους φίλους τους ένα ανέμελο καλοκαίρι. Βρίσκουν τρόπους να βγάζουν λίγα λεφτά και μπλέκουν σε περιπέτειες στο καταπράσινό τους βασίλειο. Ο Γιάννης βοηθά τη μητέρα του στο μάζεμα των «δακρύων» της μαστίχας, το πολύτιμο εκχύλισμα του μαστιχόδεντρου, του «Δέντρου Που Πληγώναμε». Η άφιξη ενός κοριτσιού θα αλλάξει τις ισορροπίες, αλλά πριν καλά-καλά το καταλάβουν τα παιδιά, το φθινόπωρο φτάνει γρήγορα σημαίνοντας το τέλος μιας εποχής – με κάθε πιθανή έννοια.

Το μεγάλο μήκος ντεμπούτο του Δήμου Αβδελιώδη χρωματίζει με φωτεινές γήινες αποχρώσεις και μια μεστή, *suí generis* ποιητική, το λεύκωμα μιας αθώας νιότης και μια από τις πιο ξεχωριστές ιστορίες ενηλικίωσης στην ιστορία του ελληνικού σινεμά. Ενώ η κάμερα ακολουθεί ήρεμα τους νεαρούς ήρωες και μια απaráμιλλη ευαισθησία διαποτίζει την επεισοδιακή εξιστόρηση, μικρές στιγμές αποκτούν τη σημασία σεισμικού γεγονότος. Η αφήγηση λειτουργεί συνδυαστικά ανάμεσα στα συμβάντα που θα μπορούσαν να είναι διήγηση, όνειρο ή ανάμνηση. Ευαίσθητο, παράξενο, αστείο και τραχύ το «Δέντρο» αυτό έχει μεγαλώσει πάνω σε κοινές, συλλογικές ρίζες. Αφηγείται ένα καλοκαίρι τόσο συγκεκριμένο, που μπορεί και να το ονειρευτήκαμε.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ

του Ντίνου Δημόπουλου

1960

88'

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΓΟΥΟΛΤΕΡ ΛΑΣΑΛΙ | ΜΟΝΤΑΖ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΟΥΛΗΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ | ΣΚΗΝΙΚΑ: ΜΑΡΚΟΣ ΖΕΡΒΑΣ | ΜΑΚΙ-
ΓΙΑΖ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΣΙΔΗΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: FINOS FILM

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ: ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΖΕΡΒΟΣ,
ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΕΓΓΟΣ, ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΟΡΙΔΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΑΜΑΣΙΩΤΗΣ, ΔΕΣΠΩ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ,
ΣΜΑΡΩ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ, ΚΑΙΤΗ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΔΙΑΝΕΛΛΟΣ, ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΖΕΝΕΡΑ-
ΛΗΣ, ΜΑΙΡΗ ΜΕΤΑΞΑ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΒΟΥΣΙΑΝΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΦΛΟΚΑΣ, ΕΛΕΑΝΑ ΑΠΕΡΓΗ,
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΪΛΑΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΕΝΑΡΙΟΥ, Α΄ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ
ΡΟΛΟΥ (ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ), Β΄ ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ (ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΖΕΡΒΟΣ), 10 ΦΕΣΤΙ-
ΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1960. ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ 1961.

Η μικρή κοινωνία ενός κυκλαδίτικου νησιού είναι χωρισμένη στα δύο, εξαιτίας της
έχθρας δύο καπετάνιων. Όταν ο καπετάν-Κοσμάς πεθαίνει, η κόρη του Μανταλένα
βρίσκεται σε δύσκολη θέση έχοντας να θρέψει τα έξι αδέρφια της. Αποφασίζει να
δουλέψει μόνη της το καϊκι, αλλά κανένας δεν εμπιστεύεται μια καπετάνισσα και προ-
τιμούν τον ανταγωνιστή του πατέρα της. Τίποτα δεν πηγαίνει καλά, κανείς δεν την
εμπιστεύεται, και τα χρέη τρέχουν. Μια μέρα ο παπάς του χωριού θα επιχειρήσει να τη
βοηθήσει και σκαρφίζεται ένα σχέδιο: στα Θεοφάνεια θα βοηθήσει τη Μανταλένα να
πιάσει το σταυρό λέγοντας μετά στους συγχωριανούς πως επρόκειτο για θέλημα
Θεού. Όταν όλοι αρχίζουν να ταξιδεύουν με τη βάρκα της, η Μανταλένα θα βρει εκεί
τριαντάφυλλα, χωρίς να ξέρει ποιος τα αφήνει. Αν ταξιδεύει ο έρωτας με το καϊκι της,
ποια είναι η μορφή του; Ο σεναριογράφος Γιώργος Ρούσσος εμπνέεται από πραγματι-
κό περιστατικό της νιότης του στο νησί και γράφει μια από τις μεγάλες επιτυχίες της
εποχής, τόσο ηθογραφία μιας μικρής, κλειστής κοινωνίας, όσο και λαϊκού ερείσματος
αισθηματική ιστορία που βάζει την ηρωίδα σε πρώτο πλάνο καθώς προσπαθεί να
ξεπεράσει τις προκαταλήψεις του συντηρητικού, ανδροκρατούμενου περιβάλλοντός
της.

Η ταινία του Ντίνου Δημόπουλου που ταξίδεψε μέχρι το Φεστιβάλ Καννών το 1961
μπόρεσε να κοιτάξει πίσω από το όμορφο πρόσωπο του ελληνικού νησιωτικού
τοπίου, εντοπίζοντας συμπεριφορές και ιδεοληψίες βαθιά ριζωμένες στον τόπο και
τους ανθρώπους του, στήνοντας ταυτόχρονα ένα περίτεχνο ρομαντικό γαϊτανάκι
γύρω από ένα γεμάτο ζωή κοινωνικό ψηφιδωτό. Η μεγάλη σταρ του ελληνικού σινεμά
της εποχής, Αλίκη Βουγιουκλάκη ενσαρκώνει έναν από τους πιο εμβληματικούς
ρόλους της καριέρας της, ο διευθυντής φωτογραφίας Γουόλτερ Λάσαλι εμπνέεται
μοναδικά από την θάλασσα και το τοπίο της Αντιπάρου, ενώ ο Μάνος Χατζιδάκις
γράφει για την ταινία μερικά από τα δημοφιλέστερα τραγούδια του. Μια ταινία γεμάτη
χάρη, νιότη και απαλότητα, με την υπογραφή ενός κλασικού σκηνοθέτη του ελληνικού
στούντιο συστήματος, με μοναδική ευκινησία ανάμεσα στα κινηματογραφικά είδη.

Η ταινία θα προβληθεί σε ψηφιακή κópια (DCP) με αγγλικούς υπότιτλους. Η προβολή της
ταινίας γίνεται με την υποστήριξη της Finos Film.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΙΑ ΦΙΛΗΜΑ

του Γιάννη Δαλιανίδη

1965

105'

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΟΥΚΙΔΗΣ |
ΜΟΝΤΑΖ: ΠΕΤΡΟΣ ΛΥΚΑΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ | ΣΚΗΝΙΚΑ: ΜΑΡΚΟΣ ΖΕΡΒΑΣ |
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Α. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ | ΗΧΟΣ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ | ΜΑΚΙΓΙΑΣ: ΝΙΚΟΣ ΞΕΠΑ-
ΠΑΔΑΚΟΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: FINOS FILM

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ: ΖΩΗ ΛΑΣΚΑΡΗ, ΡΕΝΑ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΑΡΘΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΥ-
ΤΣΑΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΤΟΥΖΟΣ, ΧΛΟΗ ΛΙΑΣΚΟΥ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΑΛΕΚΟΣ ΤΖΑΝΕΤΑΚΟΣ,
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΡΑΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΕΡΙ-
ΚΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΓΚΕΚΑ,
ΚΙΤΥ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ, ΕΛΕΝ ΡΩΜΑΝΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΙΔΟΓΛΟΥ, ΑΛΕΚΑ ΧΡΗΣΤΙΔΗ, ΜΑΓΔΑ
ΚΙΟΥΡΚΟΥ

Όταν μιλάμε για εμπορικό ελληνικό μιούζικαλ, λίγες ταινίες μπορούν να σταθούν δίπλα στην κλασική επιτυχία του Γιάννη Δαλιανίδη, με το απόλυτο all-star cast της εποχής. Πάνω σε μια κλασική δομή παρεξηγήσεων και πλαστοπροσωπίας, στήνεται ένα ξέφρενο θέαμα όπου χαρακτήρες και καταστάσεις μπλέκονται απολαυστικά εν μέσω μουσικής και κλασικών χορογραφιών, σε μια συνταγή τόσο ιδανικά εκτελεσμένη που δικαιολογημένα αποκτά μια σταθερή θέση στις επαναλήψεις και τις προτιμήσεις των θεατών διαμέσου των δεκαετιών της ελληνικής τηλεόρασης. Ιστορικής σημασίας, μιας και για πρώτη φορά έγχρωμη ελληνική ταινία γυρίζεται σε φαρμά σινεμασκόπ, το φιλμ του Δαλιανίδη γίνεται εμπορικό φαινόμενο και στην εποχή της, κερδίζοντας τη μάχη των ταμείων ανάμεσα στις 93 ελληνικές ταινίες εκείνης της χρονιάς.

Στο φιλμ ακολουθούμε τη Ρένα, διευθύντρια τουριστικού γραφείου στη Νέα Υόρκη, που έρχεται για διακοπές στην Ελλάδα μαζί με την ανιψιά της, Τζένη. Ο αδελφός της Ρένας χρειάζεται χρήματα για μια δουλειά κι έτσι η Ρένα για να τον βοηθήσει ταξιδεύει στη Ρόδο για να συναντήσει τον επιχειρηματία Πέτρο Ράμογλου. Ο υιός Ράμογλου, ο Ανδρέας, κι ο φίλος του Κώστας ενδιαφέρονται να μπουκν στο καλλιτεχνικό στερέωμα και ξετρελαίνονται με την Τζένη. Αποφασίζουν να τη διεκδικήσουν ακολουθώντας ένα παλαβό σχέδιο αλλαγής ρόλων: Ο Ανδρέας, παριστάνοντας τον φτωχό Κώστα, θα γοητεύσει την Τζένη, ενώ την ίδια στιγμή ο Κώστας παριστάνοντας τον πλούσιο Ανδρέα θα γνωρίσει την Έφη Ράμογλου που έφτασε στο νησί με τον πατέρα της. Αυτή η ανταλλαγή ρόλων θα δημιουργήσει ένα ντόμινο από μπελάδες και παρεξηγήσεις.

Η ταινία θα προβληθεί σε ψηφιακή κópια (DCP) με αγγλικούς υπότιτλους. Η προβολή της ταινίας γίνεται με την υποστήριξη της Finos Film.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

του Ροβήρου Μανθούλη

1960

28'

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ: ΡΟΒΗΡΟΣ ΜΑΝΘΟΥΛΗΣ, ΦΩΤΗΣ ΜΕΣΘΕΝΑΙΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ |
ΣΕΝΑΡΙΟ: ΡΟΒΗΡΟΣ ΜΑΝΘΟΥΛΗΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟ ΓΙΑΝΝΗ ΜΗΛΙΑ-
ΔΗ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΦΩΤΗΣ ΜΕΣΘΕΝΑΙΟΣ

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΑΔΗΣ

Μορφωτικό ντοκιμαντέρ των Ροβήρου Μανθούλη, Φώτη Μεσθεναίου και Ηρακλή Παπαδάκη γυρισμένο υπό την αρχαιολογική καθοδήγηση του Γιάννη Μηλιάδη, Διευθυντή του Μουσείου της Ακροπόλεως, ο οποίος είναι και αφηγητής. Αποτελεί μια θαυμαστή συνέπεια χαρτογράφηση του χώρου της Ακρόπολης, στα αντικείμενα, τους χώρους, την εικονογραφία, την σύνδεση με την ιστορία και με την παράδοση. Από τις εναρκτήριες στιγμές και την παρουσίαση της περιπλοκότητας και της ιδιαιτερότητας της θέσης της, και μέσα από την παρουσίαση κάθε εντυπωσιακής λεπτομέρειας, αλλά και ενός ευρύτερου καλλιτεχνικού πλαισίου, το φιλμ μας ταξιδεύει στο χρόνο συνδέοντας τους αιώνες δόξας της αθηναϊκής ιστορίας με το σήμερα, με το μνημείο να καθάρεται όχι μόνο ως το λαμπερό μνήμα ενός παλιού πολιτισμού, αλλά και ως προς την τωρινή θέση του, πάνω από μια μεγάλη, σύγχρονη πόλη. Σε μια εποχή που έργα του Ροβήρου Μανθούλη βραβεύονταν και ταξίδευαν ήδη στο εξωτερικό κι ο ίδιος ως μέλος της Ομάδας των 5 προωθούσε παθιασμένα την τέχνη του ντοκιμαντέρ και την εκπαίδευση του κοινού, η «Ακρόπολη» βρήκε διανομή με έναν αξιομνημόνευτο τρόπο, μέσα από μια προβολή της στο Μουσείο Μετροπόλιταν της Νέας Υόρκης που οδήγησε στην πώλησή της σε σειρά πανεπιστημίων στην Αμερική και τον κόσμο.

Η ταινία θα προβληθεί σε ψηφιακή κópια (DCP) με αγγλικούς υπότιτλους.

ΘΗΡΑΪΚΟΣ ΟΡΘΡΟΣ

των Κώστα Σφήκα & Σταύρου Τορνέ

1968

22'

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΜΙΩΤΗΣ | ΣΕΝΑΡΙΟ: ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΗΚΑΣ | ΔΙΕΥ-
ΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟ-
ΠΟΥΛΟΣ | ΗΧΟΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΗΚΑΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΤΑΙΝΙΑΣ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1968.

Μια «οπτική κοινωνική έρευνα» πάνω στη Σαντορίνη την εποχή που η πρωτόγο-
νη αγροτική οικονομία δίνει σταδιακά τη θέση της στην ανερχόμενη τότε βιομη-
χανία του τουρισμού. Οι εξαθλιωμένοι και υποσιτισμένοι κάτοικοί της αντιπαρα-
βάλλονται στην υποβλητική ομορφιά του νησιού με ηχητικό φόντο τους ψαλμούς
του Όρθρου. Γυρισμένο στο νησί το καλοκαίρι του '67, κατά την έναρξη της
δικτατορίας, το μικρού μήκους φιλμ μέσα από τη δύναμη της αντίστιξης των εικό-
νων και της μουσικής ξεφεύγει από τα όρια ενός απλού λαογραφικού ντοκιμα-
ντέρ και παρουσιάζεται ως ένα στοιχειωτικό πορτρέτο μιας κοινωνίας δύο ταχυ-
τήτων, σαν δυσοίωνο όραμα ενός μέλλοντος που ήδη εξαπλωνόταν.

«Έπρεπε να δέσουν σε μια ενότητα τραγικά, σατιρικά, επικά, λυρικά στοιχεία, να
απαλλαγούν από οποιονδήποτε νατουραλιστικό χειρισμό στην ηχητική πλαισίω-
ση, ν' αποκτήσουν μουσική έκφραση που να πηγάζει από την παράδοση αλλά
που να είναι συγχρόνως σημερινή αντιμεταφυσική κραυγή του πάσχοντος», λένε
οι δύο σκηνοθέτες, για αυτή την μέχρι σήμερα σπάνια και ευτυχή κινηματογραφι-
κή συνάντηση. Το ηχητικό τοπίο της ταινίας μετατρέπεται έτσι σε ένα πλαίσιο
αντιπαραβολής και έκθεσης. Σε συνδυασμό με την ιδιαίτερη χρήση του μοντάζ
και της φωτογραφίας, η ταινία οδηγεί τον θεατή σε μια βαθιά, συγκλονιστική
διαδρομή παρατήρησης. Ρημαγμένοι πληθυσμοί, μια ολόκληρη τάξη στην υπηρε-
σία της ραγδαίας τουριστικής ανάπτυξης, σε ένα αιχμηρά πολιτικό έργο-προπο-
μπό του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου, που θα ερχόταν με τη Μεταπολίτευ-
ση. Η ταινία αγοράστηκε μεταξύ άλλων και από το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης
της Νέας Υόρκης (ΜΟΜΑ), που θέλησε να τη συμπεριλάβει στη συλλογή του.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουρ-
γήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω».

ΟΙΚΟΠΕΔΟ

του Θόδωρου Μαραγκού

1971

13'

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ | ΣΕΝΑΡΙΟ: ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟ-ΓΡΑΦΙΑΣ: ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ | ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΑΚΚΑΔΑΚΗΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ FILMS

Η ζωή σε ένα οικόπεδο των Πετραλώνων σε τρεις εποχές του χρόνου. Σε μια αλάνα, το φθινόπωρο στήνεται ένα Λούνα Παρκ, το χειμώνα το οικόπεδο ερημώνεται και την άνοιξη χρησιμοποιεί σαν στάδιο όπου γίνονται οι γυμναστικές επιδείξεις του σχολείου, οι οποίες κατά τη διάρκεια της Χούντας γίνονται ένα ακόμα εργαλείο αποπροσανατολισμού από το καθεστώς. Μια σύνθεση από στιγμές της ζωής όπως κυλάει σε μια από τις τότε λιγότερο αστραφτερές γωνιές της πρωτεύουσας, όπου ένας χώρος αποκτά τη δική του υπόσταση. Το πέρασμα του χρόνου σμιλεύει τον χαρακτήρα ενός κομματιού γης αφήνοντας εκεί πάνω τα σημάδια του, όπως θα το έκανε και σε έναν άνθρωπο. Στιγμές χαράς και ζωντανίας δίνουν τη θέση τους σε μια βροχερή μελαγχολία, σαν αλλαγές διάθεσης στην αλλαγή των εποχών. Μέχρι που το συμφέρον, μια εξωγενής δύναμη, διαλύει τα πάντα κατά την ανέγερση μιας οικοδομής. Το τέλος είναι αμείλικτο και αναπόφευκτο.

Στο πρώτο του δείγμα live action κινηματογράφου μετά από αξιοσημείωτες δουλειές στο animation, ο Μαραγκός κοιτάζει με ματιά ανθρώπινη και κινηματογραφική εκεί που μοιάζει να μην υπάρχει απολύτως τίποτα, και βλέπει τον λυρισμό μιας ολόκληρης ύπαρξης. Χρησιμοποιώντας τα απλούστερα μέσα, αποδίδει με αυθεντικότητα έναν ανθρώπινο χώρο, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ένα σπάνιο εσωτερικό ρυθμό. Μετατρέποντας σε ποίηση κάτι τόσο καθημερινό που περνά τελικά απαρατήρητο, αναδεικνύει έτσι την πολιτική του διάσταση. «Έδειχνα την κατάντια της ελληνικής κοινωνίας στα χρόνια της χούντας», λέει ο ίδιος για το έργο, που γυρίστηκε το '71 και είχε απαγορευτεί από το καθεστώς. Ο Μαραγκός, που σε όλη τη διάρκεια της καριέρας του θα παραμείνει πιστός στο ανθρωποκεντρικό του όραμα, χαρίζοντας στο κοινό μεγάλες εμπορικές και καλλιτεχνικές επιτυχίες όπως το «Μάθε Παιδί μου Γράμματα», μπολιάζει εδώ με την εικαστική του ευαισθησία μια δήλωση πολιτικών πεποιθήσεων, αφήνοντας μια μικρού μήκους διάρκεια αλλά μεγάλης σημασίας παρακαταθήκη.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΣΤΑ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΝΙΑ

του Λευτέρη Ξανθόπουλου

1982
23'

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΝΟΥΝΕΣΗΣ |
ΜΟΝΤΑΖ: ΣΠΥΡΟΣ ΠΡΟΒΗΣ | ΗΧΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, Γ. ΕΜΙΡΖΑΣ ΕΠΕ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ,
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1982.

Στην υψηλότερη κορυφή της λοφοσειράς των Τουρκοβουνίων στην Αθήνα, τα πρώτα αυθαίρετα κτίσματα άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους στη δεκαετία του '50 εποικισμένα από οικογένειες άστεγων εσωτερικών μεταναστών σε αναζήτηση ενός μέρους το οποίο θα μπορούσαν να αποκαλέσουν σπίτι. Βασισμένη σε αφηγήσεις των κατοίκων της περιοχής, από τις περιπέτειες που τους οδήγησαν ως εκεί μέχρι τα πορτρέτα τους σε ένα ακόμα βασανισμένο και αβέβαιο παρόν, η ταινία ολοκληρώνει μια τριλογία μικρού μήκους ντοκιμαντέρ πάνω στο μεταναστευτικό ζήτημα από τον Λευτέρη Ξανθόπουλο, μετά τα «Ελληνική Κοινότητα Χαϊδεληβέργης» και «Ο Γιώργος από τα Σωτηριάνικα».

Με όπλο την ιδιότυπη καλλιτεχνική του γλώσσα και εντοπίζοντας την σκληρή αστική ποίηση στο σινεμά τεκμηρίωσης, ο Ξανθόπουλος στοχάζεται πάνω στον ξεριζωμό και την φυγή. Το βλέμμα του είναι αφενός εστιασμένο πάνω στους ήρωές του μέσα σε μια Αθήνα που αλλάζει ραγδαία, και αφετέρου στο πλαίσιο μες στο οποίο κινούνται, από τις αντιστάσεις που συναντούν μέχρι την αντιπαραβολή με ένα λαβυρινθώδες αστικό τοπίο που ελλοχεύει στο περιθώριο του πορτρέτου που ζωγραφίζει. Ένα ντοκιμαντέρ φτιαγμένο με τα απολύτως αναγκαία υλικά, σμιλευμένο με ταπεινότητα και λεπτομέρεια πάνω σε πρόσωπα και σε τόπους, δομημένο σαν ένα δυσβάσταχτο κοινωνικό δράμα για μια ολόκληρη κοινωνία κρυμμένη από τα μάτια μας.

Η ταινία παραχωρήθηκε από το Αρχείο Ταινιών της Διεύθυνσης Παραστατικών Τεχνών και Κινηματογράφου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και έχει αποκατασταθεί και ψηφιοποιηθεί με δαπάνες του ίδιου του Υπουργείου. Η ταινία θα προβληθεί με αγγλικούς υπότιτλους, οι οποίοι ενσωματώθηκαν στο πλαίσιο της δράσης «Χώρα σε Βλέπω».

ΑΘΗΝΑΙ

της Εύας Στεφανή

1995

40'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΕΥΑ ΣΤΕΦΑΝΗ | ΜΟΝΤΑΖ: ΓΚΙΝΤΕΟΝ ΜΠΟΛΤΙΝ | ΗΧΟΣ: ΛΑΟΥ-ΡΕΝΤΙΟΥ ΚΑΛΣΙΟΥ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: THE NATIONAL FILM & TV SCHOOL

Η ζωή στον σταθμό Λαρίσης, μια ανοιξιιάτικη βραδιά του 1995. Γυρισμένο κατά τη διάρκεια τεσσάρων εβδομάδων, όμως υιοθετώντας τη χρονολογική δομή μιας βραδιάς, το φιλμ αποτελεί μια πινακοθήκη προσώπων που συχνάζουν στον σταθμό: άστεγοι, φαντάροι, μετανάστες, ορίζουν έναν χώρο συνάντησης και συνύπαρξης διαφορετικών κόσμων. Η πτυχιακή ταινία της Εύας Στεφανή, όχι μόνο μας συστήνει μια καθοριστική φιγούρα του ελληνικού αβαν-γκαρντ, αλλά μας εισάγει και στον κόσμο του ντοκιμαντέρ παρατήρησης που υπηρετεί, επιτρέποντας στους χαρακτήρες της να καταλάβουν τον κινηματογραφικό χώρο που το σινεμά ευρείας κατανάλωσης συχνά τους αρνείται.

Η άσκηση της παρατήρησης δεδομένα επηρεάζει αυτό που παρατηρείται, όμως η Στεφανή περιπλανιέται στον χώρο, έρχεται σε επαφή με τα πρόσωπα ώσπου να εξοικειωθούν πλήρως με την εισβολή της κάμερας, δίνοντας τελικά στους σχεδόν αόρατους ήρωές της μια απόλυτη ελευθερία κίνησης και έκφρασης, κινηματογραφικά σχεδόν άφραστη. Με αυτό τον τρόπο καταλήγει να εξερευνά την ίδια τη διάσταση της αλήθειας μέσω της εικόνας, οδηγώντας τον θεατή να καθεί σε έναν πραγματικό κόσμο, όπου απρόβλεπτοι άνθρωποι - κάποιοι από αυτούς περιθωριοποιημένοι - παίρνουν φωνή, ταξιδεύουν σε ανεξερεύνητες γωνιές του ψυχισμού τους και ορίζουν οι ίδιοι τον κόσμο τους. Η παρατήρηση, ως ταξίδι σε έναν άλλο τόπο- ταυτόχρονα οικείο αλλά και ανοίκειο. Ένας Σταθμός που νοηματοδοτείται από τους περιστασιακούς του κατοίκους.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

του Λάκη Παπαστάθης

1972
19'

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΛΑΚΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΕΤΑΣ | ΜΟΝΤΑΖ:
ΘΑΝΑΣΗΣ ΡΕΝΤΖΗΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ, ΔΟΜΝΑ ΣΑΜΙΟΥ (ΤΡΑΓΟΥΔΙ) | ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
CINETIC

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΘΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΔΡΑΜΗΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1972.

Ολόκληρη η ζωή ενός μετανάστη, όπως την αφηγείται ο ίδιος μέσα από ένα δεματάκι από 120 καρτ-ποστάλ και φωτογραφίες, μετατρέπεται σε ντοκουμέντο ενός ολόκληρου εθνικού ξεριζωμού. Ο Αναστάσιος ξεκινάει από το Γύθειο το 1905, φτάνει στην Πάτρα και από εκεί με το υπερωκεάνιο ταξιδεύει στην Αμερική. Ζει εκεί εργαζόμενος σε εστιατόρια. Το 1930 γυρίζει στον τόπο του για να παντρευτεί γυναίκα από την πατρίδα του. Φεύγει μαζί της στην Αμερική, δημιουργούν οικογένεια με δυο παιδιά. Μετά τον εμφύλιο και την άνοδο στην εξουσία του στρατάρχη Παπάγου, επιστρέφουν οριστικά για να πεθάνουν στην Ελλάδα. Όλο το ντοκιμαντέρ στηρίζεται στις εικόνες από τις καρτ-ποστάλ και τις φωτογραφίες που έστειλε στο σπίτι του για πενήντα περίπου χρόνια. Πίσω από αυτές τις εικόνες, υπάρχει πάντα ένα κείμενο, το οποίο αποτέλεσε και το σπικάζ της ταινίας.

Ο Λάκης Παπαστάθης αποκρυπτογραφεί τη ζωή ενός μετανάστη μέσα από δικά του αναμνηστικά που κάπως, κάποτε, κατέληξαν σε ένα υπόγειο παλαιοπωλείο στο Μοναστηράκι. Μια ολόκληρη ζωή ξεχασμένη σε μια σκονισμένη στοίβα σε κάποιο παλιό ράφι; Στα χέρια του Παπαστάθης, γίνεται και κάτι ακόμα παραπάνω, καθώς η ταινία του μοιράζεται μοτίβα και κοινές αγωνίες για την «κακούργα ξενιτιά», για τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες πίσω από την «κατάρρα της Ελλάδας». Τα λόγια που έγραφε δεκαετίες πριν ο Αναστάσιος τυλίγουν με ζεστασιά και ευγένεια τις εικόνες του, ζωντανά κειμήλια ενός συλλογικού εθνικού πόνου. «Πονούσε το κορμί του από τον ξεριζωμό και στρεφόταν στις ρίζες του εδώ, για να βρει τα λόγια να το εκφράσει», λέει ο Παπαστάθης, καταφέροντας σε ένα σπουδαίο κινηματογραφικό ντοκουμέντο να αποτυπώσει την βιωματική νοσταλγία με τρόπο πρωτοποριακό όσο και βαθιά ανθρώπινο. Ταυτόχρονα, δίνοντας τον τόνο για ένα εμβληματικό και μονίμως ανήσυχο σύνολο έργου που θα ακολουθούσε, καθώς απλώνεται στις δεκαετίες.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ, ΚΡΟΪΤΣΜΠΕΡΓΚ

1975

22'

του Γιώργου Καρυπίδη

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ | ΣΕΝΑΡΙΟ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟ-
ΓΡΑΦΙΑΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΓΚΑΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: Β' ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΑΙΝΙΑΣ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ,
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1975.

Στη συνοικία Κρόιτςμπεργκ του Δυτικού Βερολίνου ζουν ξένοι εργάτες, Έλληνες και Τούρκοι οι οποίοι αγωνίζονται για ένα καλύτερο μέλλον, ενώ παράλληλα προσπαθούν να διατηρήσουν την εθνική τους ταυτότητα. Η ζωή, τα προβλήματα και η συλλογική πολιτική δράση των γκασταρμπάιτερ γίνεται αντικείμενο εξερεύνησης στο σπουδαίο ντοκιμαντέρ του Γιώργου Καρυπίδη, ο οποίος για ένα διάστημα είχε κι ο ίδιος ζήσει και εργαστεί ως σκηνοθέτης στο Βερολίνο για τη δημόσια τηλεόραση SFB.

Δημιουργός με βαθιά γνώση της διαρκώς εξελισσόμενης διεθνούς κοινωνικοπολιτικής συνθήκης, ο Καρυπίδης, έχοντας παράλληλα δουλέψει και σπουδάσει σε διαφορετικές χώρες, διέθετε όλα τα αναγκαία εργαλεία για ένα σινεμά διεθνιστικό, με ανοιχτές κοινωνικές κεραίες. Είτε μέσα από ντοκιμαντέρ είτε μέσα από τα μετέπειτα κλασικά του νουάρ, η κοινή γραμμή πάντοτε επιστρέφει σε καταστάσεις και σε ήρωες που κουβαλάνε το υπαρξιακό τους βάρος με ένα ελπιδοφόρο βλέμμα στο μέλλον. Σε αυτό το έξοχο δείγμα κοινωνικού ντοκιμαντέρ, μακριά από την οποιαδήποτε απόπειρα αφηγηματικής και συναισθηματικής ευκολίας, ο Καρυπίδης συλλαμβάνει κάτι από τη συλλογική αγωνία ολόκληρων γενεών που βρέθηκαν ξεριζωμένες.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΤΟ ΑΛΛΟ ΓΡΑΜΜΑ

του Λάμπρου Λιαρόπουλου

1976

72'

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ | ΣΕΝΑΡΙΟ: ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΑΣΑΠΗΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: Β' ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ,
ΒΡΑΒΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1976.

«Μου ζητάς να σου πω μια ιστορία με αρχή, μέση και τέλος. Αρχή, γίνεται κάθε στιγμή και το τέλος δε χωράει στην οθόνη που βλέπεις». Τα λόγια του ίδιου του σκηνοθέτη Λάμπρου Λιαρόπουλου γίνονται νοηματική άγκυρα ενός στυλιστικά φιλόδοξου μα πάνω απ' όλα δυσβάσταχτα προσωπικού, υβριδικού φιλμικού ντοκουμέντου, όπου η πόλη, η χώρα, οι εποχές, οι πολιτικές μετεξελίξεις διαπλέκονται ως ένα με το σινεμά του δημιουργού. Η ταινία, η πρώτη και τελευταία μεγάλου μήκους ενός σκηνοθέτη που έφυγε τραγικά νωρίς αφήνοντας ένα μικρό σύνολο έργου πίσω του (ή, όπως έλεγε ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, «μάλλον ο όγκος του έργου του Λιαρόπουλου ήταν αρκετά μεγάλος, αλλά φαίνεται πως τον αγνοούσαν ακόμη και οι συνάδελφοί του»), αποτελεί μια αυτοβιογραφική καταγραφή όσο και ένα σχόλιο πάνω στην κρίσιμη δεκαετία 1965-1975, για τον χρόνο που σμιλεύει, δημιουργεί, καταστρέφει, για τον κόσμο γύρω μας που αλλάζει, για την Αθήνα και την Ελλάδα.

Ξεκινά ως δοκίμιο σε πρώτο πρόσωπο με τον Λιαρόπουλο να εξηγεί πως «η ταινία που γυρίζουμε δεν έχει υπόθεση ούτε ηθοποιούς. Πρωταγωνιστής είναι ο χρόνος που έρχεται και φεύγει και ο κόσμος γύρω μας που αλλάζει. Ο κόσμος αυτός είμαστε όλοι μας, με τη δουλειά μας, με τους ανθρώπους που αγαπούμε, με τα παιδιά μας. Είναι τα σπίτια μας, είναι η πόλη που ζούμε, είναι η χώρα μας. Η κινηματογραφική μηχανή γράφει εικόνες από την καθημερινή ζωή και αποτυπώνει πάνω στο φιλμ τη σημασία τους». Στο φιλμ ενσωματώνει τις δύο μικρού μήκους του, το «Γράμμα από το Σαρλερουά» που γύρισε το 1965 όταν ακόμα δούλευε ως βοηθός του Ανρί Λανγκλουά στη Γαλλική Ταινιοθήκη και το «Αθήνα Πόλη Χαμόγελο» που γυρίστηκε το 1967 αμέσως πριν την έλευση της δικτατορίας. Αυτές οι εικόνες δεμένες όλες μεταξύ τους, θα αποτελέσουν μια καθηλωτική προσπάθεια του σκηνοθέτη να μιλήσει για τη σχέση του με μια χώρα καθώς προσπαθεί να προσαρμοστεί σε μια νέα δεκαετία, μια νέα εποχή. Τη σχέση του, και τη σχέση τελικά όλων μας, με την ζωή και με τον ίδιο μας τον τόπο.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΦΟΥΡΝΟΙ,

1983

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

48'

των Αλίντα Δημητρίου & Νίκου Κανάκη

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΑΛΙΝΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΑΚΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΑΛΕΞΗΣ ΓΡΙΒΑΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΑΚΗΣ | ΗΧΟΣ: ΜΙΜΗΣ ΚΙΜΟΥΛΙΑΤΗΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΥΠΠΟΑ

ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΑΚΗΣ

Στο νησί Φούρνοι της Ικαρίας, ένας ερευνητής παρακολουθεί τη ζωή των κατοίκων. Δίχως προκαθορισμένο σενάριο, δίχως έτοιμες ερωτήσεις, ως απλός παρατηρητής. Μέσα από αυτή την έρευνα, ζωντανεύει μπροστά στα μάτια μας η κοινωνία των Φούρνων μέσα από τους ανθρώπους της, μέσα από αναμνήσεις, μέσα από αγωνίες, μέσα από τον καθημερινό μόχθο. Στο νησί, οι άνδρες είναι ναυτικοί και οι γυναίκες έχουν αναλάβει όλα τα πόστα που πιο συμβατικά θα περίμενε κανείς να εκτελούνται από τους άντρες, από οικοδομικές εργασίες μέχρι αγροτικές δουλειές. Η κάμερα της Αλίντας Δημητρίου και του Νίκου Κανάκη καταγράφει έτσι με ανάγλυφο τρόπο τις σχέσεις ανάμεσα στα δύο φύλα και το πώς ο καταμερισμός της εργασίας αποτελεί βασικό γρανάζι στην λειτουργία της κοινωνικής μηχανής.

Ένα από τα πρώτα ντοκιμαντέρ της Αλίντας Δημητρίου, η οποία καθόλη τη διάρκεια της καριέρας της υπηρέτησε το ακτιβιστικό ντοκιμαντέρ, συνδέοντας την κοινωνική παρατήρηση με την εξερεύνηση της θέσης και του ρόλου της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία των τελευταίων δεκαετιών. Ταυτόχρονα, ένα από τα πιο σημαντικά έργα του μοντέρ και σκηνοθέτη Νίκου Κανάκη, ο οποίος έχοντας μόλις ολοκληρώσει τη σειρά δεκάδων ντοκιμαντέρ «Η Ελλάδα των 5 Ωκεανών», εφαρμόζει τεχνογνωσία και βλέμμα σε ένα μικρότερης εμβέλειας αλλά πυκνότερης σημειολογίας καμβά. Μέσα από μια σπουδαίας αφοσίωσης μεθοδολογία προφορικής ιστορίας, όπου την ιστορία αφηγούνται μέσα από τα βιώματά τους οι ίδιοι οι -συνήθως χωρίς βήμα και χωρίς φωνή- μάρτυρες, η Δημητρίου κι ο Κανάκης τελειοποιούν ένα είδος πολιτικού ντοκιμαντέρ που δεν μένει στην στείρα καταγραφή, αλλά συνδέει την παρατήρηση με την ιδεολογία και με το κοινωνικό ιδεατό. Η ανθρωπολογική τους ματιά δίνει πλατφόρμα και βοή σε φωνές περιθωριοποιημένες από την επίσημη ιστορική καταγραφή, όπως αναδεικνύεται ιδανικά και στην περίπτωση των «Φούρνων», όπου ο φεμινισμός αναπτύσσεται αναγκαία μέσα από τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες.

Η ταινία παραχωρήθηκε από το Αρχείο Ταινιών της Διεύθυνσης Παραστατικών Τεχνών και Κινηματογράφου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και έχει αποκατασταθεί και ψηφιοποιηθεί με δαπάνες του ίδιου του Υπουργείου. Η ταινία θα προβληθεί με αγγλικούς υπότιτλους, οι οποίοι ενσωματώθηκαν στο πλαίσιο της δράσης «Χώρα σε Βλέπω».

ROM

του Μενέλαου Καραμαγγιώλη

1989

76'

ΣΕΝΑΡΙΟ: ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΑΡΑΜΑΓΓΙΩΛΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΝΑΝΟΣ, ΗΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΤΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΝΙΚΟΣ ΚΥΠΟΥΡΓΟΣ | ΗΧΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΑΦΗΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ: ΗΛΕΚΤΡΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΑΡΑΜΑΓΓΙΩΛΗΣ, ΜΑΡΙΚΑ ΤΖΙΡΑΛΙΔΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΚΑΙ ΜΟΝΤΑΖ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1989, ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ-ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΚΡΑΤΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ 1990, ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ CINÉMA DU RÉEL 1990, ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ IDFA, 1991, ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΑΝ ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ 1991, ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ BIENNALE 2018.

Το 1979, ο ΟΗΕ αναγνωρίζει τη φυλή των Ρομά με το προγονικό της όνομα ROM. Μια δεκαετία αργότερα, η ταινία του Μενέλαου Καραμαγγιώλη χρησιμοποιεί για πρώτη φορά τον όρο ROM στην Ελλάδα και επιχειρεί να δώσει το στίγμα του λαού αυτού στην ευρωπαϊκή ήπειρο, ακολουθώντας τέσσερις διαφορετικές κατευθύνσεις που εκφράζονται στα πρόσωπα των τεσσάρων αφηγητών: Ο Δάσκαλος παρουσιάζει τις ρίζες των Ρομά αναλύοντας τις σπάνιες ιστορικές μνείες, σαν να διαβάσει από τα περιθώρια της Ιστορίας, και ο Φωτογράφος αποτυπώνει σε εικόνες το παρόν ενός λαού που δεν είχε ποτέ γραπτή παράδοση και επίσημη ιστορία. Η Τάμαρα μας ξεναγεί σε αρχέγονους μύθους, ιστορίες και τρόπους που εκφράζουν μια ολόκληρη κοινή ιστορία, ενώ η Άιμα μας συστήνει τη ματιά μιας νέας γενιάς που κοιτά προς το μέλλον, αναζητώντας μια νέα ταυτότητα δεμένη με το σήμερα.

Θεματικά και στυλιστικά τολμηρό, πρωτοποριακό αβαν-γκαρντ ντοκιμαντέρ που προέκυψε ως παραγωγή της -αμήχανης απέναντι στο περιεχόμενο- δημόσιας τηλεόρασης, το φιλμ του Καραμαγγιώλη βρήκε απέναντί του αντιστάσεις, λογοκρίθηκε στην εποχή του και δημιούργησε αντιδράσεις, βουτώντας βαθιά σε μια πλευρά της Ελλάδας που πολλοί θα προτιμούσαν να προσποιούνται πως δεν υφίσταται. Πλέκοντας περίτεχνα μύθο με ιστορική αλήθεια και νότες μαγείας με κοινωνιολογική παρατήρηση, ο Καραμαγγιώλης αφήνει κατά μέρος την προσέγγιση της γραμμικής αφήγησης και ανιχνεύει την ιστορική εξέλιξη της Ρομά παράδοσης μέσα σε ένα κοινωνικό περιβάλλον βίαιης απόρριψης. Συνεκτικό ρόλο παίζουν τα έμμονα leitmotifs της εικόνας και της μουσικής, που τονίζουν ακόμη περισσότερο τη συνειρμική διάσταση του φιλμ, μια διάσταση που δεν παρακολουθεί τη διαδρομή της λογικής αλλά την τροχιά της περιπέτειας, και που επιμένοντας στη γοητεία του επουσιώδους, συγγενεύει όσο μπορεί με τα τσιγγάνικα παραμύθια. Ταινία-σταθμός στην ιστορία του ελληνικού ντοκιμαντέρ που χαρακτηρίστηκε «αριστούργημα που πρέπει να μείνει κλασικό στην ιστορία του σινεμά» από τη Cinémathèque Française, το φιλμ του Καραμαγγιώλη αποτελεί ένα φορμαλιστικά περιπετειώδες δείγμα κοινωνικού και πολιτικού σινεμά που ερευνά με καθοριστικό τρόπο την ιδέα της ταυτότητας.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

...ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ

1988

των Γιώργου Κόρρα & Χρήστου Βούπουρα 121'

ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΡΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΠΟΥΡΑΣ | ΣΕΝΑΡΙΟ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΡΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΠΟΥΡΑΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΕΛΛΗΣ | ΜΟΝΤΑΖ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΡΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΠΟΥΡΑΣ | ΜΟΥΣΙΚΗ: ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΥ | ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ | ΗΧΟΣ: ΝΙΚΟΣ ΑΧΛΑΔΗΣ | ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΕΠΕ, Ε.Τ. 1, ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ: ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΙΝΑΣ, ΤΟΥΛΑ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΝΟΜΙΚΟΣ, ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ, ΣΙΝΤΑ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤΕΛΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΜΑΓΔΑ ΤΣΑΓΚΑΝΗ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΑΣΟΣ ΠΑΝΤΖΑΡΤΖΗΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ / ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ / ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΒΡΑΒΕΙΟ Β΄ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΡΟΛΟΥ (ΤΟΥΛΑ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ) & ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΡΙΤΙΚΩΝ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1988. Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΡΙΝΟ 1989. ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ 1988.

Σε μια επαρχιακή λουτρόπολη, ο Μανώλης, τρεις φορές λιποτάκτης από το στρατό, θα θελήσει να επανενταχτεί στην κοινωνία της πόλης του. Την αλλαγή αυτή παρακολουθεί με πίκρα ο Χρήστος, ένας νεαρός γκέι άνδρας από την Αθήνα, που φτάνει εκεί γοητευμένος από τον Μανώλη, τον ατίθασο χαρακτήρα του, και την ικανότητά του να κουβαλάει φαινομενικά άκοπα όλες τις αντιφάσεις του κοινωνικού τους περιβάλλοντος. Σε αυτό το μωσαϊκό χαρακτήρων, το χρήμα λειτουργεί ως συνδετικός ιστός, αφού η πόλη τελικά ευημερεί χάρη στις ντόπιες τουριστικές επιχειρήσεις. Αυτή ακριβώς η στροφή στο γρήγορο κέρδος και το αδιέξοδο της ανεξέλεγκτης εμπορευματοποίησης είναι τελικά που θα επιτρέψουν στον Μανώλη να υποκύψει και να αφομοιωθεί από το περιβάλλον, αφήνοντας τον Χρήστο να παρακολουθεί σαν όλα να τον γοητεύουν και να τον απωθούν την ίδια στιγμή. Η ομοφυλοφιλία τους όχι μόνο δεν γίνεται αποδεκτή, αλλά τα επαρχιακά σαλόνια αντηχούν και αναπαράγουν την αστική εκθρόνηση.

Το φιλμ, μέσα από μια στιβαρή κινηματογραφική ματιά και μια αναγκαία οικονομία στην προσέγγιση, προοικονομεί μια Ελλάδα που έρχεται ή και που είναι ήδη εδώ, χαρτογραφώντας τόσο τον ψυχισμό των ηρώων και της μεταξύ τους ερωτικής σχέσης που δοκιμάζεται, όσο και έναν κοινωνικό μικρόκοσμο γύρω τους βυθισμένο στην υποκρισία, τον νεοπλουτισμό και την πνευματική παρακμή. Με άλλα λόγια ψηλαφεί και καταγράφει την απώλεια της λαϊκότητας της ελληνικής επαρχίας και της ελληνικής κοινωνίας. Μια λαϊκότητα που υπήρξε τροφός για τον ελληνικό κινηματογράφο και την τέχνη επί δεκαετίες. Με ρίζες που εντοπίζονται ακόμα και στον ιταλικό νεορεαλισμό και με μια παθιασμένη αναζήτηση ερεθισμάτων, αισθητικής αλήθειας και ποιήσης σε μια κυνική νέα πραγματικότητα, το φιλμ ταξιδεύει μέχρι το Πανόραμα του Βερολίνου και αποτελεί μια τολμηρή προσθήκη στην έως τότε σπάνια στα ντόπια εδάφη queer φιλμογραφία αλλά και τη θεμέλια λίθο σε μια φιλμογραφία αφοσιωμένη στην εξερεύνηση του διαφορετικού. Κάτι που, όπως εξάλλου λέει κι ο συν-σκηνοθέτης Χρήστος Βούπουρας, αποτελεί για τον ίδιο «μια γοητεία που δεν έχει τελειωμό. Κάθε τι το διαφορετικό ενέχει κι έναν άγνωστο κόσμο. Η ανακάλυψή του, αποτελεί πηγή γνώσης και καθρέφτη του ίδιου μας του εαυτού».

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΜΕ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΙΡΑ:

**ΧΩΡΑ
ΣΕ ΒΛΕΠΩ**
Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΑΣΤΕΡΩ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΑΖΙΑΔΗΣ	1929
ΠΡΟΣΩΠΑ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑ ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ	1946
ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΨΕΜΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ	1958
ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ ΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ	1960
ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΡΟΒΗΡΟΣ ΜΑΝΘΟΥΛΗΣ	1960
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	1960
100 ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΜΑΗ ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ & ΦΩΤΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ	1964
ΤΟ ΜΠΛΟΚΟ ΑΔΩΝΙΣ ΚΥΡΟΥ	1965
ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΙΑ ΦΙΛΗΜΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗΣ	1965
Η 7Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ	1966
ΟΙ ΒΟΣΚΟΙ ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΤΑΚΗΣ	1967
ΚΙΕΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣ ΘΕΟΣ	1968
ΘΗΡΑΪΚΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΗΚΑΣ & ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ	1968
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΙΩΛΗΣ	1969
Ζ ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΒΡΑΣ	1969
ΕΥΔΟΚΙΑ ΑΛΕΞΗΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ	1971
ΤΟ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ	1971
ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ	1972
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΛΑΚΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ	1972
ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΙΑΙΟΣ ΤΩΝΙΑ ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ	1973
ΜΕΓΑΡΑ ΣΑΚΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ & ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΕΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ	1974
Η ΔΟΚΙΜΗ JULES DASSIN	1974
Ο ΘΙΑΣΟΣ ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	1975
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ, ΚΡΟΪΤΣΜΠΕΡΓΚ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ	1975
ΤΟ ΑΛΛΟ ΓΡΑΜΜΑ ΛΑΜΠΡΟΣ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ	1976
Η ΛΙΖΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΤΑΚΗΣ ΣΠΕΤΣΙΩΤΗΣ	1976
IDÉES FIXES / DIES IRAE	
(ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΘΕΜΑ) ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ ΑΓΓΕΛΙΔΗ	1977
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ ΜΑΙΡΗ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ – ΠΑΠΑΛΙΟΥ	1977
ΟΙ ΤΕΜΠΕΛΗΔΕΣ ΤΗΣ ΕΥΦΟΡΗΣ ΚΟΙΛΑΔΑΣ ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	1978
ΜΠΕΤΤΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	1979
ΣΤΑ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΝΙΑ ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ	1982
ΦΟΥΡΝΟΙ, ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ	
ΑΛΙΝΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΑΚΗΣ	1983
ΛΟΥΦΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΑΚΗΣ	1984
ΜΑΝΙΑ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ	1985
ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΠΛΗΓΩΝΑΜΕ ΔΗΜΟΣ ΑΒΔΕΛΙΩΔΗΣ	1986
ΠΡΩΙΝΗ ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ	1987
...ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΡΑΣ & ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΠΟΥΡΑΣ	1988
ROM ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΚΑΡΑΜΑΓΓΙΩΛΗΣ	1989
ΑΘΗΝΑΙ ΕΥΑ ΣΤΕΦΑΝΗ	1995
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ	1998

ΧΩΡΑ, ΣΕ ΒΛΕΠΩ

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΧΩΡΑ, ΣΕ ΒΛΕΠΩ - Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ / επιμέλεια δράσης (ΕΑΚ): Σύλλας Τζουμέρκας, Ελίνα Ψύκου / συνεπιμέλεια προγράμματος, επιμέλεια έκδοσης και εκπαιδευτικού υλικού: Αφροδίτη Νικολαΐδου, Δημήτρης Παπανικολάου / γενικός συντονισμός δράσης (ΕΑΚ): Φαίδρα Βόκαλη / επιμέλεια ψηφιοποίησης και αποκατάστασης: Γιάννης Βεσλεμές / εργαστήρια εικόνας: ANMAR FILM LAB, STEFILM, AUTHORWAVE / εργαστήριο ήχου: KVARYBOSOUND MFC / συντονισμός παραγωγής: Ιωάννα Ραμπαούνη / βοηθός συντονισμού: Βάιος Γαλάνης / νομική σύμβουλος: Μαρίνα Μαρκέλλου / γραφιστικά: Νίκος Πάστρας, TALC / υπεύθυνη επικοινωνίας: Νατάσσα Πανδή / social media manager: Γιώργος Παππάς, Δημήτρης Τσακαλέας / συνόψεις ταινιών: Θοδωρής Δημητρόπουλος / συντονισμός φεστιβάλ: Σταύρος Μαρκουλάκης / συντονισμός έκδοσης: Ασπασία-Μαρία Αλεξίου / μεταφράσεις έκδοσης: Ασπασία-Μαρία Αλεξίου, Michael Eleftheriou, Δέσποινα Παυλάκη, Κώστας Σκορδύλης / υποτιτλισμός & μεταφράσεις ταινιών: AUTHORWAVE / έξτρα μεταφράσεις ταινιών: ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ, STORYTELLER

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ελένη Αγγελόπουλου, Τάσος Αδαμόπουλος, Ελένη Ανδρουτσοπούλου, Léonie Bégé, Αλεξάνδρα Γεωργοπούλου, Άντυ Δημοπούλου, Βασιλική Διαγουμά, Περικλής Δουβίτσας, Ηλιάνα Ζακοπούλου, Νίκος Θεοδοσίου, Κωστής Θέος, Μάρω Καβαφάκη, Αθηνά Καλκοπούλου, Στάθης Καμβασινός, Χρήστος Κανάκης, Σίβυλλα Κατσουρίδη, Δημήτρης Κολιοδήμος, Κωστής Κοντογιάννης, Ελένη Κοσσυφίδου, Στέλιος Κυμιωνής, Ελένη Κυπριώτη, Αγλαΐα Λάτσιου, Georges Λιαρόπουλος-Legendre, Σταύρος Λιόκαλος, Δημήτρης Μερζιώτης, Νικόλ Μουζάκη, Δημήτρης Μπούρας, Ράνια Μπριλάκη, Μαρί-Λουίζ Νικολαΐδη, Συμεών Νικολαΐδης, Φοίβη Οικονομοπούλου-Αγγελοπούλου, Μαργαρίτα Πανουσοπούλου, Φαίδρα Παπαδοπούλου, Ζωή Παπαντώνη, Manuela Papatakis, Michèle Ray-Gavras, Ορέστης Πλακιάς, Χριστίνα Σιγάλα, Πωλίνα Τζεϊράνη, Κρίστου Τσερκετζή, Κατερίνα Τσιώλη

Θόδωρος Αγγελόπουλος Παραγωγή Ταινιών, Αθηνά - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δημιουργών Θεατρικών και Οπτικοακουστικών Έργων, Gaumont, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας - Νύχτες Πρεμιέρας, Διόνυσος - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Ηθοποιών, Ίδρυμα Μελίνας Μερκούρη, Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, Ισοκράτης - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων, NFTS, Odeon, Παπανδρέου Α.Ε., Paris Films Coop, Feelgood Entertainment

ΜΙΑ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

200 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΕΛΛΑΔΑ—2021

ΧΟΡΗΓΟΣ ΔΡΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο))Ι

ΕΚΟΜΕ Α.Ε.

Εθνικό Κέντρο
Οπτικοακουστικών Μέσων
και Επικοινωνίας

ΧΩΡΑ, ΣΕ ΒΛΕΠΩ

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

Βρείτε μας σε fb @motherlandiseeyou
& Instagram Motherland, I see you

ΧΟΡΗΓΟΙ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

